Allah ı Zikredelim ki Huzur Bulalım
Gönderen Kadir Hatipoglu - Mayıs 04 2020 13:51:20

اَلَّذِينَ
اَمَنُوا
وَتَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ
بِذِكْرِ
اللهِ اَلاَ
بِذِكْرِ
اللهِ
تَطْمَئِنُّ
الْقُلُوبُ
           "Onlar, inananlar ve kalpleri Allah'ı anmakla huzura kavuşanlardır. Biliniz ki, kalpler ancak Allah'ı anmakla huzur bulur." (Ra'd, 13/28)   İnsan olarak bizleri derinden etkileyen en acı duygulardan biri yalnızlıktır. Yalnızlık biyolojik olarak tek başına kalmışlık değildir. Çoğu zaman kalabalıklar arasında da kendimizi yalnız hissettiğimiz anlar olmuştur. Bunun dışında rızık telaşı gibi ruhsal bunalıma girmemize yol açan veya bizi huzursuz eden başka sebepler de vardır. Kaynağı ne olursa olsun maddî sıkıntılar, kalbinde manevî bir boşluk olanlar için telafisi mümkün olmayan felaketlere yol açar. Bu sıkıntılara göğüs gerebilmenin tek bir yolu vardır. O da kalbimizi manen doyuma ulaştırmaktır. Ele aldığımız âyet, bu doyuma nasıl ulaşabileceğimizi öğretiyor bizlere: Allah’ı zikrederek.   İnananlar olarak zor zamanlarımızda Hakk’ı hatırımıza getirip O’nun gücünü hissetmek bize bir güven verir. Bu durumda yalnızlık duygusunu yendiğimiz gibi, krizden kurtulan ruhumuz ferahlar ve bir sükûnet kaplar yüreğimizi. Çünkü O dilemedikçe, başımıza kötü bir şey gelmeyeceğini biliriz. Şu halde, O’nun varlığını hissetmemizin yolu zikirdir.
            Zikir, kısaca Allah’ı anmak, hatırlamaktır. Ancak Allah’ı sadece darda kaldığımız zaman hatırlamamız doğru değildir. Maddî ve manevî hiçbir tasamızın olmadığı durumlarda da Rabbimizin nimetlerini anarak (zikrederek) O’na karşı şükran vazifemizi yerine getiririz. Şimdi bu noktada cevaplamamız gereken soru şudur: Nasıl zikredeceğiz? Zikrin, Allah’ı hatırlamanın yolu nedir?
            Zikir faaliyetimizi hem bedenle hem de dille yaparız. Bu bakımdan her gün beş vakit kıldığımız namaz da bir zikirdir. اِنَّنِى
اَنَا اللهُ
لاَ اِلَهَ

اِلاَّ اَنَا
فَاعْبُدْنِ&#16
09; وَاَقِمِ
الصَّلَوةَ
لِذِكْرِى

 “Şüphe yok ki ben Allah’ım. Benden başka hiçbir ilâh yoktur. O hâlde bana ibadet et ve beni anmak için namaz kıl.” (Tâhâ, 20/14)
            Buyuran Allah, namazın temel gayesinin “zikir” yani Allah’ı hatırlamak olduğunu açıkça bildirmiştir. İnsanlığa Allah’ın varlığını ve gönderdiği hakikatleri hatırlattığı için “Zikir” adını da alan Kutsal Kitabımızı
وَهَذَا
ذِكْرٌ
مُباَرَكٌ
اَنْزَلْنَا&#16
07;ُ
اَفَاَنْتُم&#16
18; لَهُ
مُنْكِرُونَ
             "İşte bu (Kur’an) da bizim indirdiğimiz mübarek bir öğüttür. Şimdi siz bunu mu inkâr ediyorsunuz? " (Enbiya, 21/50) اِنَّا
نَحْنُ
نَزَّلْنَا
الذِّكْرَ
وَاِنَّا
لَهُ
لَحَافِظُون&#16
14;   "Şüphesiz o Zikr’i (Kur’an’ı) biz indirdik biz! Onun koruyucusu da elbette biziz." (Hicr 15/9) اِنْ هُوَ
اِلاَّ
ذِكْرٌ
لِلْعَالَمِ&#16
10;نَ
" Bu Kur’ân bütün insanlık için bir öğüt ve hatırlatmadan başka birşey değildir, " (Tekvîr, 81/27) her okuduğumuzda da bu vazifeyi yerine getirmiş oluruz. Bunun dışında istediğimiz zaman, sabah akşam
وَاذْكُرِ
اسْمَ
رَبِّكَ
بُكْرَةً
وَاَصِيلاً
            "Sabah akşam Rabbinin adını an." (İnsan, 76/25) ayakta iken, otururken, yan yatarken
اَلَّذِينَ

يَذْكُرُونَ
اللهَ
قِيَامًا
وَقُعُودًا
وَعَلَى
جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّ&#15
85;ُونَ فِى
خَلْقِ
السَّمَوَات&#16
16; وَاْلاَرْضِ
رَبَّنَا مَا
خَلَقْتَ
هَذَا
بَاطِلاً
سُبْحَانَكَ
فَقِنَا
عَذَابَ
النَّارِ
            "Onlar ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah’ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. “Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru” derler." (Âli İmran, 3/191) Allah’ı anabiliriz. Bu gibi durumlarda da zikrin en faziletlisi
أَفْضَلُ
الذِّكرِ : لا
إله إلاَّ
اللَّه “Zikrin en faziletlisi lâilâhe illallah’tır.” (İbn Mâce, “Edeb”, 55) hadisinin ifade ettiği gibi içimizden tevhid kelimesini okumamız güzel bir zikir olacaktır.   Bunların dışında Sübhanallah (Tesbîh), Elhamdülillah (Tahmid), Allahu ekber (Tekbir) gibi Rabbimizin varlığını, gücünü ve büyüklüğünü hatırlatan cümleleri de fırsat buldukça tekrarlayıp üzerinde tefekkür ettiğimizde bu vazifeyi dilimizle de yerine getirmiş oluruz. لأن
أَقُولَ
سبْحانَ
اللَّهِ ،
وَالحَمْدُ
للَّهِ ، ولا
إلَه إلاَّ
اللَّه ،
وَاللَّه
أكْبرُ ،
أَحبُّ إليَّ
مِمَّا
طَلَعَت
عليهِ

الشَّمْسُ
            Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

“Sübhânallâhi velhamdülillâhi velâ ilâhe illallahü vallâhü ekber demek, benim için, üzerine güneş doğan her şeyden daha kıymetlidir.” (Müslim, Zikir 32)
«الطُّهُورُ
شَطْرُ
الإيمان ،
والحمدُ
للَّهِ
تَمْلأُ
المِيْزانَ ،
وسُبْحَانَ
اللَّهِ
والحمْدُ
للَّه
تمْلآنِ أو
تَمْلأُ ما
بَيْنَ
السَّمَواتِ
والأرْضِ »
رواهُ مسلم .
            Ebû Mâlik el-Eş’arî radıyallahu anh'den rivayet edildiğine göre Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:
            “Temizlik imanın yarısıdır. el-Hamdü lillâh duası mizanı, sübhânallahi ve’l-hamdü lillâhi zikri ise yer ile göklerin arasını sevap ile doldurur.” (Müslim, Tahâret 1)
            Bunları ihmal etmediğimiz zaman gündelik yaşamın yol açtığı sıkıntılardan, streslerden uzaklaşır, huzur buluruz. Zira Allah’ı zikretmenin nihaî hedefi de huzurdur. Bu öyle bir huzurdur ki, onun etkisi, kul ile çevresi arasındaki ilişkilere de sirayet eder. Şöyle ki; Yaratıcıyı andıkça O’na daha fazla yaklaşmış oluruz. Bu yakınlık arttıkça O’nunla adeta dost oluruz. Bu dostluk neticesinde çevremizdeki canlı cansız tüm varlıklara hatta kâinata karşı sevgi dolu bir kalple bakmaya başlarız. Kâinatın sahibi yüce Mevlâmız (dostumuz) olduğuna göre, O’nun eseri olan her şey de bize sevimli gelir. İşte kalbin doyuma, huzura ulaştığı nokta burasıdır. Sevginin olmadığı yerde huzurdan, huzurun olmadığı yerde de sevgiden bahsedilebilir mi?
            Son olarak şu hususa da değinmekte yarar var: Yüce Rabbimizi hakkıyla anmamız için, her şeyden önce O’nu anmaktan alıkoyan engelleri ortadan kaldırmalıyız. Allah, evlatlarımızın ve mallarımızın O’nu anmaktan alıkoymaması konusunda biz inananları uyarmaktadır.
يَآاَيُّهَا
الَّذِينَ
اَمَنُوا لاَ

تُلْهِكُمْ
اَمْوَالُكُ&#16
05;ْ وَلآ
اَوْلاَدُكُ&#16
05;ْ عَنْ ذِكْرِ
اللهِ وَمَنْ
يَفْعَلْ
ذَلِكَ
فَاُولَئِكَ
هُمُ
الْخَاسِرُو&#16
06;َ   "Ey iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız sizi, Allah’ı zikretmekten alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir." (Münâfikûn, 63/9). Aynı şekilde içki ve kumar gibi toplumsal zararları sayılamayacak kadar çok olan alışkanlıkların da esasen inananları Allah’ı anmaktan alıkoyduğuna da işaret etmektedir.
اِنَّمَا
يُرِيدُ
الشَّيْطَان&#16
15; اَنْ يُوقِعَ
بَيْنَكُمُ
الْعَدَاوَة&#16
14;
وَالْبَغْضَ&#15
75;ءَ فِى
الْخَمْرِ
وَالْمَيْسِ&#15
85;ِ
وَيَصُدَّكُ&#16
05;ْ عَنْ ذِكْرِ
اللهِ وَعَنِ
الصَّلوَةِ
فَهَلْ
اَنْتُمْ
مُنْتَهُونَ
            "Şeytan, içki ve kumarla, ancak aranıza düşmanlık ve kin sokmak; sizi Allah’ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık vazgeçiyor musunuz?" (Mâide, 5/91).
            Şu halde can ve rızık endişesinin, Allah’ı zikretmemize engel olacak boyutlara ulaşmasına izin vermemeli, bunun yanında bizlere Rahmân’ın nimetlerini unutturan her türlü kötü alışkanlıklardan ve ortamlardan da uzak durmalıyız.   Mahmut DEMİR

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler